

ГЕОРГИ КОНОВСКИ

СТАРА НОВА ПРИКАЗКА

chitanka.info

Дясната ръка се отпусна безсилно:

— Боже, ще се откача всеки момент...

Лявата промърмори:

— Ти поне си предназначена за труд. А аз... Наравно с теб цял ден — вдигай, сваляй, влачи...

Краката възроптаха:

— А на какво се опирахте през това време? Кой напъваше да замъкне тежките чували до мястото им...

Откъм Тялото се чу само вяло ръмжене:

— Разпадам се... Всичко ме боли... А за раменете да не говоря...

Отвътре проехтя стон:

— Нали това ви е работата? А аз... Сутринта напъхаха в мен половинка хляб и глава лук — смлях ги за час време. И направо съм се свил от болки...

— Кой си ти? — попита Десният крак.

— Стомахът...

— Поне можа да се обадиш... Ние направо сме се слепили — разнесоха се оплакванията на червата...

— Не можем да ви видим — пророниха бавно Очите — Цял ден напрежение, цял ден взирание накъде, какво, как...

— А вътре е тихо... — констатира Лявото ухо...

— Къде вътре? — попита Дясното.

— В Главата. Мозъкът пак дреме...

Разнесе се омразно ръмжене и всички части заговориха едновременно:

— Ние се напъваме, а тоя само си почива... Нищо не прави... Не ще да се понапъне дори...

Мозъкът се обади с притеснение:

— Да, да — и днес нищо не правих... Но кажете ми — какво да сторя? Тая работа е от векове все една и съща, Мозък тук не е нужен... Преди пробвах да се люблювам на природата, да слушам птичите песни... Дори опитах стихове да съчинявам...

Чу се всеобщ недоволен вой:

— Стихове? Ти луд ли си? Ние работим, той стихове ще съчинява... Картинки природни гледал, песни птичи слушал... Глупости! Дядо ти все природата гледал... Труд трябва, труд... Я да ти

дам мотика № 8... Бе, какво го слушате... Ръце, блъснете го! Крака, ритнете го!

Наистина, ръцете опитаха да ударят по Главата, но очите им изшъткаха — щяха те да пострадат. А Задникът, дал предложенията, наистина се стовари върху земята отвисоко, когато краката опитаха да ритнат Главата...

Това не успокои частите на Човека. Разкрещяха се, някои истерясаха — намираха отмора след тежкия ден...

Накрая решиха — за Мозъка, най-големият мързеливец в Тялото, място сред толкова важни и полезни части няма. Да се маха... Където ще да върви — всички си знаят предназначението, не им трябва разни нови измишльотини... Камо ли изкривявания на човешката природа като стихчета, картинки, музики...

И Мозъкът се махна...

Къде — никой не разбра. Пък и не се интересува — имат си задължения и нямат време за глупости...

Още повече, че Краката трябва да са по-внимателни в движението си, Ръцете по-здрави в крепенето по пътя, Очите побдителни в оглеждането...

Иначе Идиотът няма да може и извечната му работа да свърши някак си... Поне...

Но и така е добре...

Без Мозък проблеми няма. И всички са щастливи...

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.